

9.

Ulusal
Jinekoloji ve
Obstetrik
Kongresi

SÖZLÜ BİLDİRİLER

SB 1

ERKEN VE GEÇ PREEKLAMPTİK HASTALAR İLE NORMAL GEBELERDE MATERNAL KANDA VE KORD KANINDA ANJİOGENİK VE ANTİANJİOGENİK GROWTH FAKTÖRLERİN KARŞILAŞTIRILMASI

SELDA DEMİRCAN SEZER¹, MERT KÜÇÜK², ÇİĞDEM YENİSEY³, HASAN YÜKSEL¹, ALİ RIZA ODABAŞI¹, MÜNEVVER KAYNAK TÜRKMEN⁴, BİLİN ÇETİNKAYA CAKMAK⁵, İMRAN KURT ÖMÜRLÜ⁶,

1. ADNAN MENDERES ÜNİVERSİTESİ TIP FAKÜLTESİ KADIN HASTALIKLARI VE DOĞUM ANABİLİM DALI
2. ÇİNE DEVLET HASTANESİ/AYDIN
3. ADNAN MENDERES ÜNİVERSİTESİ TIP FAKÜLTESİ BİYOKİMYA ANABİLİM DALI
4. ADNAN MENDERES ÜNİVERSİTESİ TIP FAKÜLTESİ ÇOCUK SAĞLIĞI VE HASTALIKLARI ANABİLİM DALI, NEONATALOJİ BİLİM DALI
5. KAYSERİ EĞİTİM VE ARAŞTIRMA HASTANESİ
6. ADNAN MENDERES ÜNİVERSİTESİ TIP FAKÜLTESİ

BİYOİSTATİSTİK ANABİLİM DALI

Amaç

Preeklampsinin yaygın vasküler endotelial disfonksiyona neden olduğu ve bu endotelial komplikasyonlara, anormal plasentadan salgılanan faktörlerin sebep olduğu düşünülmektedir. Bu çalışmada, erken ve geç preeklampitik gebeler ile normal gebelerde, maternal ve kord kanında angiogenik faktörler olan vasküler endotelial growth faktör (VEGF) ve plasenta growth faktör (PIGF), antiangiogenik faktörler olan soluble fms-like tyrosine kinase-1 (sFlt-1) veya soluble VEGF reseptör-1 (sVEGFR-1) ve soluble endoglin (sEng), hipoksi göstergesi olan hypoxia-inducible transcription factor-1 α (HIF-1 α) ve nitrik oksit (NO) düzeylerinin karşılaştırılması amaçlandı.

Gereç ve Yöntem

Bu prospektif vaka-kontrol çalışmaya kliniğimizde doğumu gerçekleşen, preeklampsi tanısı alan (erken ≤ 34 hafta ve geç ortaya çıkan > 34 hafta) gebeler ile kontrol grubu olarak normal gebeler alındı. Olguların doğum öncesi anne ve kord kanında VEGF, PIGF, sFlt-1 (sVEGFR-1), sEng, HIF-1 α ve NO düzeyleri ölçüldü ve bulgular gruplar arasında karşılaştırıldı.

Bulgular

Çalışmaya, erken preeklampsi grubunda 15, geç preeklampsi grubunda 15 hasta ve kontrol grubunda 17 normal gebe olmak üzere toplam 47 olgu dahil edildi. Tüm olgularda VEGF, PIGF, sFlt-1, sEng, HIF-1 α ve NO düzeylerinin normal dağılımda olmadığı gözlemlendi. Sonuçlar preeklampsi ve kontrol grubu olarak karşılaştırıldığında, preeklampsi grubunda maternal ve kord kanındaki sEng ile kord kanındaki NO düzeyi kontrol grubundan daha yüksek olduğu saptandı ($p < 0.05$). Kontrol grubunda maternal kanda HIF-1 α ve kord kanındaki VEGF düzeyi preeklampsi grubundan daha yüksek bulundu ($p < 0.05$). Sonuçlar

erken ve geç preeklampsi ve kontrol grubu olarak karşılaştırıldığında; geç preeklampsi grubunda maternal kandaki sEng düzeyi kontrol grubundan daha yüksek bulundu ($p < 0.05$). Erken preeklampsi grubunda ise kord kanındaki sEng düzeyi kontrol grubundan daha yüksek izlendi ($p < 0.05$). Kontrol grubunda kord kanındaki NO düzeyi erken ve geç preeklampsi grubundan daha düşük saptandı ($p < 0.001$). Erken ve geç preeklampsi grupları karşılaştırıldığında, iki grup arasında maternal ve kord kanında hiçbir faktörde anlamlı fark izlenmedi. Maternal ve kord kanı karşılaştırıldığında ise, preeklampsi ve kontrol grubunda maternal kanda PIGF, sFlt-1 ve sEng düzeyleri kord kanından daha yüksek izlendi. Kontrol grubunda kord kanında VEGF maternal kandan daha yüksek bulundu ($p < 0.05$). Erken preeklampsi grubunda maternal kanda sEng düzeyi, geç preeklampsi grubunda sFlt-1 ve sEng düzeyleri kord kanından daha yüksek saptandı ($p < 0.05$).

Sonuç

Sonuç olarak, tüm olgularda VEGF, PIGF, sFlt-1, sEng, HIF-1 α ve NO düzeylerinin normal dağılımda olmadığı gözlemlendi. Erken ve geç preeklampsi grubunda maternal ve kord kanında hiçbir faktörde anlamlı fark izlenmedi. Preeklampsi patofizyolojisinde birçok faktörün rol aldığı düşünülmektedir ve bu konuda daha fazla sayıda olgu içeren prospektif çalışmalara ihtiyaç olduğu kanısındayız.

SB 2

AÇIK SPİNA BİFİDANIN ÜST KUTBUNU BELİRLEMEDE 3D ULTRASONOGRAFİNİN YERİ

SELİM BÜYÜKKURT¹, FİGEN BİNOKAY², GÜLŞAH SEYDAOĞLU³, ÜMRAN KÜÇÜKGÖZ GÜLEÇ¹, CÜNEYT EVRÜKE¹, CANSUN DEMİR¹, FATMA TUNCAY ÖZGÜNEN¹,

1. ÇUKUROVA ÜNİVERSİTESİ TIP FAKÜLTESİ KADIN HASTALIKLARI VE DOĞUM ANABİLİM DALI
2. ÇUKUROVA ÜNİVERSİTESİ TIP FAKÜLTESİ RADYOLOJİ ANABİLİM DALI
3. ÇUKUROVA ÜNİVERSİTESİ TIP FAKÜLTESİ BİYOİSTATİSTİK ANABİLİM DALI

Amaç

Spina bifida merkezi sinir sisteminin en sık görülen konjenital malformasyonlarından biridir. Bu bebeklerin prognozlarını belirlemedeki en önemli faktör spina bifidanın üst kutbunun seviyesidir. Bu çalışma spina bifidanın seviyesinin belirlenmesinde 3D ultrasonografinin yerini irdelemektedir.

Gereç ve Yöntem

Kliniğimizde bir yıl boyunca tanı almış, tekiz, izole açık spina bifida olguları incelemeye konu olmuştur. 3D ultrasonografide açı 35°'ye, başlangıç pozisyonuyla sagittal plana ayarlanmıştır. Elde edilen hacim

aksiyel planda kranilyokaudal doğrultuda incelenip, spina bifidanın başladığı seviyeye gelindiğinde hacimsel görüntü üzerinden değerlendirme yapılmıştır. Sakroiliak eklemin S1, son kaburganın da T12 segmentini işaret ettiği kabul edilerek lezyonun seviyesi saptanmıştır. Gebelik sona erdikten sonra direkt radyografilerle, 3D ile belirlenen seviyenin kontrolü yapılmıştır. Ayrıca elde edilen sonucun kontrolü için sonlandırılan gebeliklerin tümüne otopsi uygulanmıştır.

Bulgular

Çalışma kıstaslarını karşılayan 48 hasta vardı. Bunların 28'i ikinci üçayda tanı alıp, gebeliğin sonlanmasını seçenlerdi. Kalan 20 hastanın tanısıysa son üçay içinde konmuştu. 3D ultrasonografinin spina bifidanın üst seviyesini belirlemedeki genel başarısı % 79'dur. Kalan % 21'lik bölümse ± 1 segment içindeydi.

Sonuç

3D sonografi, açık spina bifidanın seviyesinin belirlenmesinde oldukça hassas bir yöntemdir. 3D sonografide, daha öncelerde 2 boyutlu ultrasonografiyle elde edilen sonuçlara göre belirgin derecede daha başarılı sonuçlar elde edilebilmektedir. Çalışmamızın sonuçları açık spina bifida tanısı konan fetusların ailelerine prognoz hakkında bilgi verirken, 3D ultrasonografiyle elde edilen bilginin doğruluğunun oldukça yüksek olduğunu göstermektedir.

SB 3

ATOSİBAN TEDAVİSİ ALAN GEBE RATLARIN YENİDOĞANLARINDA ARTMIŞ KARDİYAK OKSİDATİF STRES

YAVUZ ŞİMŞEK¹, ÖNDER ÇELİK¹, ABDULLAH KARAER¹, ERCAN YILMAZ¹, MEHMET GÜL², ELİF ÖZEROL³, SEDAT BİLGİC³, NİLÜFER ÇELİK⁴,

1. İNONU ÜNİVERSİTESİ TIP FAKÜLTESİ KADIN HASTALIKLARI VE DOĞUM ANABİLİM DALI
2. İNONU ÜNİVERSİTESİ TIP FAKÜLTESİ HİSTOLOJİ VE EMBRİYOLOJİ ANABİLİM DALI
3. İNONU ÜNİVERSİTESİ TIP FAKÜLTESİ TIBBİ BİYOKİMYA ANABİLİM DALI
4. MALATYA DEVLET HASTANESİ TIBBİ BİYOKİMYA BÖLÜMÜ

Amaç

Obstetrik bakımdaki tüm gelişmelere karşın, prematür doğum, yenidoğan dönemindeki en önemli ölüm nedeni olmaya devam etmektedir. Bu olgularda doğumun geciktirilmesi için kullanılan çeşitli tokolitik ajanlar mevcuttur. Bir oksitosin-vazopressin reseptör antagonisti olan Atosiban, özellikle Avrupa ülkelerinde preterm eylem tedavisinde kullanılmasına karşın, ilaçla ilgili yapılan erken randomize

çalışmalarda fetal ve neonatal mortaliteyi arttırdığı gösterilmiştir. Bu artışın nedenleri konusunda literatürde yeterli bilgi bulunmamaktadır. Oksitosin, temelde reproduktif bir hormon olarak kabul edilmesine karşın, son yıllarda oksitosinin nöral hücrelerde ve kardiyomyozitlerde glukoz kullanımını arttırdığı ve metabolik stresi azalttığı gösterilmiştir. Bu deneysel çalışmada, oksitosin reseptör antagonisti olan atosiban ile tedavi edilmiş ratların yavrularında kalp ve beyin dokularında oksidatif stres düzeyinin araştırılması amaçlanmıştır.

Gereç ve Yöntem

Çalışma İnönü Üniversitesi Deneysel Araştırma Laboratuvarı'nda gerçekleştirildi. 8 adet gebe rat randomize edildikten sonra çalışma grubuna gebeliğin 15-20. günlerinde 2 mg/ gün intraperitoneal (i.p.) atosiban; kontrol grubuna ise aynı dozda serum fizyolojik uygulandı. Ratlar sezaryenle doğurtulduktan sonra sakrifiye edildi. Doğumdan hemen sonra yavruların sayı, boy ve ağırlıkları kaydedildi. Yavru ratların beyin ve kalp dokuları diseksiyon mikroskopu ile ayrıldıktan sonra homojenize edilerek, dokularda total oksidatif stres (TOS), total antioksidan aktivite (TAS) ve oksidatif stres indeksi (OSI) değerleri ölçüldü. Yavru rat sayısı, yavru rat boyu, ağırlıkları, ortalama TAS, TOS ve OSI değerleri gruplar arasında karşılaştırıldı.

Bulgular

Gruplar arasında yavru sayısı, yavru boy ve ağırlıkları açısından farklılık saptanmadı. Atosiban alan gebe ratların yavrularında, kontrol grubuna göre kalp dokusunda TOS (P:0,025) ve OSI (P<0,01) değerleri anlamlı olarak yüksek saptandı. Gruplar arasında serebral TAS, TOS ve OSI değerleri ise benzerdi.

Sonuç

Çalışmamızdaki bulgulara göre preterm eylem tedavisinde oksitosin reseptör blokörü olan atosiban kullanımı, yenidoğanlarda kalp dokusunda oksidatif stresi arttırmaktadır. Atosiban ile yapılmış erken klinik çalışmalarda gösterilen artmış fetal-neonatal ölümün başlıca nedeni ilacın fetuslarda indüklediği artmış kardiyak oksidan stres olabilir. Atosibanın preterm eylem tedavisinde kullanıldığı kliniklerde, hastalara tedaviye ek olarak antioksidan etkili ajanların eklenmesi düşünülebilir.

SB 4

EKLAMPTİK 88 GEBENİN NÖROLOJİK BULGULARININ DEĞERLENDİRİLMESİ

ZEHRA KURDOĞLU¹, GÜLÇİN AY¹, REFAH SAYIN², MERTİHAN KURDOĞLU¹, ERKAN ELÇİ¹,

1. YÜZÜNCÜ YIL ÜNİVERSİTESİ TIP FAKÜLTESİ, KADIN HASTALIKLARI VE DOĞUM ANABİLİM DALI, VAN
2. YÜZÜNCÜ YIL ÜNİVERSİTESİ TIP FAKÜLTESİ, NÖROLOJİ ANABİLİM DALI, VAN

Amaç

Bu çalışmada, Yüzüncü Yıl Üniversitesi Tıp Fakültesi Kadın Hastalıkları ve Doğum Kliniği'nde 4 yılda eklampsi tanısıyla takip ve tedavileri yapılmış gebelerin nörolojik bulgularını incelemeyi amaçladık.

Gereç ve Yöntem

Eylül 2005 ile Eylül 2009 tarihleri arasında, Yüzüncü Yıl Üniversitesi Tıp Fakültesi Hastanesi Kadın Hastalıkları ve Doğum Kliniği'nde eklampsi tanısıyla yatmakta olan ve nöroloji konsültasyonu istenen 88 gebeye ait kayıtlar retrospektif olarak incelendi.

Bulgular

Nörolojik muayenesi yapılan hastalarda en sık görülen şikayetler nöbet geçirme, baş ağrısı ve gözlerde sinek uçuşmasıydı. 88 gebeden 64'ünün nörolojik muayenesi normal iken, 24'ünün nörolojik muayenesi patolojik olarak değerlendirildi. Hastalarda en sık saptanan nörolojik bulgu konfüzyon, 2. sıklıkta ise ağırlı uyaranlara yantısızlık ve koma hali idi. 88 hastadan 51'ine manyetik rezonans görüntüleme veya kompüterize tomografi ile beyin görüntüleme yapıldı ve 33'ünde patolojik bulgu saptandı.

Sonuç

Eklampsiye ve inmeye neden olan santral sinir sistemi değişiklikleri gebeliğin tehlikeli komplikasyonlarından. Beyin görüntüleme teknikleri gebeliğin nörolojik komplikasyonlarının teşhisine ve doğru zamanında tedaviye başlanmasına olanak sağlar.

SB 5

BİRİNCİ TRİMESTER ANÖPLOİDİ TARAMASINDA CANTRELL PENTOLOJİSİNİN ERKEN TANISI: OLGU SUNUMU VE LİTERATÜR TARAMASI

A. METE ERGENOĞLU, A. ÖZGÜR YENİEL, NURİ PEKER, MERT KAZANDI, FUAT AKERCAN, SERMET SAĞOL

EGE ÜNİVERSİTESİ TIP FAKÜLTESİ KADIN HASTALIKLARI VE DOĞUM ANABİLİM DALI

Amaç

Cantrell pentolojisi 1958 yılında Cantrell ve arkadaşları tarafından tanımlanan beş spesifik anomaliyi içeren sendromdur. İnsidansı her 1 milyon canlı doğumda 5.5 olgu olduğu tahmin edilmektedir. Sendrom orta hat üst batın ön yüz defekti, sternum alt ucu defekti, perikardın diafragma yüzünün olmayışı, diafragma ön yüz eksikliği ve çeşitli kardiak anomaliler ile tanımlanmıştır. Sendromun mortalitesi yüksek olup prognoz genellikle tanımlanan kompartmanlardaki defektlerin ağırlığı ile ilişkilidir.

Gereç ve Yöntem

26 yaşında gravida: 1 para: 0 olan gebe prenatal tanı ünitemizde fetal anomali ön tanısı ile değerlendirildi.

Bulgular

Olgunun kliniğimizde 11+0 gebelik haftasında rutin 1. trimester anöploid taramasında anormal fetal postür nedeni ile fetal anomali ön tanısıyla refere edildi. Yapılan 2 boyutlu ve 3 boyutlu sonografik değerlendirmeler sonucunda olgunun toraksının hipoplazik olduğu, batın ön duvarında tüm üst batın organları ile apeksinde kalbin (ektopia cordis) olduğu geniş defekt izlendi. İntestinal yapılar omfolosel içerisinde izlendi. Ekstremitelerin değerlendirilmesinde üst ekstremiteler olağan iken sağ altta femur hipoplazik ve tibia ve fibula agenezisi mevcuttu. Sağ ayakta pes equino varus izlendi. Sol alt ekstremiteler normaldi. Kranium değerlendirmesi normal izlenen fetusta lordoskolyoz izlendi. Amniyon mayi ve plasenta olağan izlendi. Bu bulgular ile aileye danışma verildi ve etik kurulda değerlendirildikten sonra ailenin rızası ile gebelik sonlandırıldı. Postmortemdeğerlendirmede sonografik bulgulara ek olarak bilateral alt ekstremiteler yapışık izlendi. Karyotip değerlendirmesi amacı ile fetal doku örnekleme yapıldı

Sonuç

İlk trimesterde anöploid taraması amacı ile yapılan değerlendirme esnasında sistemlerin sonografik incelenmesi ile fetal anomalilerin tanısının erken haftalara çekilebilir. Böylece özellikle terminasyona bağlı maternal mortalite ve morbidite oranları azaltılabilir. Tanının erken haftalara çekilmesinde gelişen teknolojiye bağlı ultrasonografinin çözünürlüğünün artması yanında üçüncü boyutun anomali taramasında giderek daha fazla rol alması önem arz etmektedir.